

Asztalitenisz házbajnokság

A JATE szakszervezeti bizottsága által szervezett 1985–86 évi asztalitenisz házbajnokságon részt vevő csapatok száma minden eddiginél magasabb volt. A két osztályos férfi bajnokságban 22 csapat, az egy osztályos női bajnokságban 5 csapat vett részt.

A részletes eredmények. Női csapatbajnokság végeredménye: 1. Biofizika (dr. Bálint Erzsébet, dr. Bank Klára, dr. Bánáthy Jánosné) 2. Sztéroid (dr. Szendi Zsuzsa, dr. Meskó Eszter, dr. Vincze Irén) 3. Kibernetika (dr. Vida Emilné, Horváth Lászlóné, Pataki Erzsébet)

Férfi csapatbajnokság végeredménye: 1. Kibernetika I. (Suki Béla, dr. Varga Tibor, Linczer János) 2. Alta-

lános és Fizikai Kémiai Intézet (dr. Dömötör Gyula, dr. Andor József, dr. Jáky Károly) 3. Szegedi Elelmiszeripari Főiskola (dr. Varga László, Bene László Fabulya Zoltán)

Női egyéni: 1. dr. Vida Emilné (Kibernetika) 2. dr. Bálint Erzsébet (Biofizika), 3. dr. Bank Klára (Biofizika).

Férfi egyéni: 1. dr. Dömötör Gyula (Ált. és Fizikai Kémiai Intézet) 2. dr. Jáky Károly (Szervetlen és Analitikai Kémiai Intézet) 3. dr. Andor József (Ált. és Fizikai Kémiai Intézet).

Női páros: 1. dr. Vida Emilné — Horváth Lászlóné (Kibernetika) 2. dr. Bálint Erzsébet — dr. Bank Klára

(Földrajzi Tanszék, Biofizika Gazdasági) 3. dr. Papp Katalin — dr. Szendi Zsuzsa (Kísérleti Fizika, Szerves Kémia).

Férfi páros: 1. dr. Dömötör Gyula — Gábrriel Róbert (AFK, Allattani Tanszék) 2. dr. Andor József — dr. Jáky Károly (AFK, Szervetlen és Analitikai Kémiai Intézet) 3. dr. Hevesi Imre — dr. Papp György (Kísérleti Fizika, Elméleti Fizika).

Vegyes páros: 1. dr. Vida Emilné — dr. Jáky Károly (Kibernetika, Szervetlen és Analitikai Kémiai Intézet), 2. dr. Bank Klára — dr. Dömötör Gyula (Gazdasági Földrajzi Tanszék, AFK) 3. dr. Bálint Erzsébet — Gábrriel Róbert (Biofizika, Allattani Tanszék).

Oktatóink teniszversenye

Május 17-én szombaton került sor Papp György — a JATE SZB sportfelelőse — és társai szervezésében a tudományegyetem dolgozóinak házi teniszbajnokságára. Három kategóriában 18-an (13 férfi és 5 nő) vetélkedtek a JATE SC Tenisz Szakszervelet hat újszegedi pályáján.

A férfiak mezőnyében két kategória volt. Az első Old Boys (kírás szerint férfi) kategória helyezettei: 1. Leindler László, 2. Pintér Lajos 3. Bartók Mihály.

A második „fiú” kategóriában nyolcan vetélkedtek, kieséses rendszerben. Legnehezebb ágon Hatvani László „futott föl”: reggel 8 órától délután 2 óráig — néhány perces pihenőkkel — egyfolytában pályán volt. Az első fordulóban Csirik Já-

nossal (6:7, 6:3, 7:6) a másodikban Kincses Jánossal (3:6, 6:4, 6:4) vívott nagy küzdelmet. A döntő mérkőzés Totik Vilmos és Hatvani László között zajlott le. Két játszmában Totik Vilmos (6:4, 6:3) győzött.

A helyezések sorrendje: 1. Totik Vilmos, 2. Hatvani László, 3. Kincses János, 4. Csendes Tibor. A vigasz ág versenyt Galambos Gábor nyerte meg.

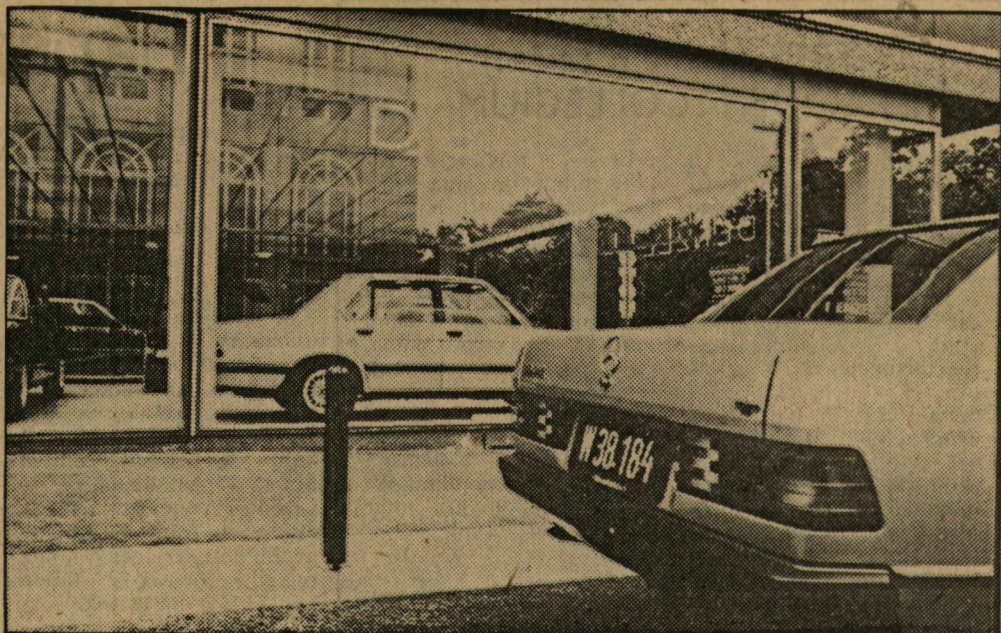
A női mezőnyben az első hely eldöntése komoly fejtörést okozott (a résztvevő szép számú matematikusnak is), mivel a körmérkőzések során az első három helyre kerülők egyformán „körbeverték” egymást. Végül úgy döntött a helyezések rendje, ki, hány gémet veszített mérkőzése során. Így az ered-

mények a következőképpen alakultak: 1. Mirfalvi Nándorné (JATE Biológia), 2–3 (megosztva): Jakucs Mária, Szilágyi Zsuzsa (Ságvári Gimnázium).

A szervezők az egyetemi teniszbajnokságokat a jövőben rendszeressé kívánják tenni: ősszel, tavasszal terveznek egy-egy versenyt. A következő fordulóira többek között az az elképzelés, hogy JATE—SZOTE közötti teniszversenyre invitálják a két egyetem dolgozóit, és meghirdetik a JATE házi párosbajnokságát is.

Reméljük, egyre többen kapnak kedvet a versenyben való indulásra. Azok is, akik esetleg most ismerkednek meg e korhoz szinte egyáltalán nem kötött, szép sportággal.

-szondi-

(Mészáros Tibor felvétele)

Tanulságok

— a szegedi póló felvirágzásáért

Néhány hónap múltán mi-féle aktualitása lehet egy edzőváltásnak? Ha egészen konkrét történetek szerint vizsgáljuk ez esetet, akkor nem sok. Ha viszont hosszú évek eseményeinek sorába illesztjük, s így próbálunk messzebb mutató tanulságot levonni, akkor már sokkal több.

Az első osztályú vízilabda-bajnokság tavaszi idényében az első fordulók egyikében játszották Szegeden a Szeol-Délep—Bp. Honvéd mérkőzést. A Honvéd kispadján az a Kiss Egon ült, aki napokkal korábban még a szegedi gárdánál tevékenykedett, majd — sokak megkönnyebbülésére, és hosszú problémásort megoldva — a fővárosi gárdához távozott. Százszoros prémium, vagy bármely világvérseny győzelmi lehetősége sem képes játékostól olyan hihetetlen akarást kiváltani, mint amelyet a szegediekből a volt edzőjük csapata elleni siker esélye kiváltott. Talán azért tudták „csak” döntetlen kicsikarni esélyesebb ellenfelükkel szemben, mert túlzottan akartak, s ez időnként már görcsösséget okozott. „Ennél elégedettebb nem is lehetnék — jelentette ki Kiss Egon a meccs után — mindkét csapatom döntetlent játszott.” Remegő keze, a sorozatban elszívott cigaretták azonban árulkodtak: a látszólagos derű mögött nagy-nagy idegfeszültség van. Nem könnyű ilyen rövid időn belül visszatérni — ha csak egy látogatás erejéig is — a viharok színterére. S hogy milyen viharok? Ezek apró részletei talán már nem is túlságosan érdekesek. Annak tükrében azonban, hogy nem egész tíz év alatt hét edző távozott a szegedi csapatból, maga a folyamat már több figyelmet érdemel. Nehéz általános tapasztalatokat leszütni. De ha meghallgatjuk, hogyan látja a két fél a legutóbbi időszakot, talán okosabbak leszünk.

„Hároméves szerződést kötöttünk 1984 nyarán azzal, hogy ezen idő alatt kell rendbehoznom, amit hosszabb idő alatt tönkretettek — kezdte mondandóját Kiss Egon, miközben mélyet szívott elmaradhatatlan cigarettájából, s beleszürcsölt ugyancsak nélkülözhetetlen kávéjába. — Gyakorlatilag adva volt egy vert sereg, amit talpra kellett állítani. Tehát csapatot kellett csinálni a szó szorosabb értelmében, ami az elején sikerült is, ha az eredmény ezt igazán nem is mutatta. Részben azért, mert a játékosállomány gyenge volt. Ezért igazoltuk előbb Vajdát, majd később Tóth Istvánt és Dömösdi, s beszéltük rá Bozsót az újrakezdésre. Egy darabig mentek is nyugodtan a dolgok, akkor kezdett rohamosan romlani a légkör. Tény, hogy helyezésben még nem volt igazi a javulás, de én hosszú távú munkára szerződtem. Jöttek a vádas-

zkodások: hogy napozom, amíg a játékosok úsznak (nem állhattam az árnyékba!) meg, hogy velük csempeztetek be cuccokat stb.

En profi szellemet próbáltam kialakítani, s olyan, más egyesületeknél meglévő dolgokat bevezetni, melyek eredmények előbb-utóbb, jelentkeznie kellett volna. Hogy gyengült volna a kezdethez képest a munka minősége. Nem írom alá. A játékosok gyengültek, amikor belemerültek az éjszakába, s persze aztán az edző a rossz, ha megbünteti őket.

Volt egy egyezségünk a vezetőikkel, mégpedig az, hogy tudom nélkül játékos nem hallgatunk meg. Nos, ezt az egyezséget fölrukták, a játékosok egyik vezetőjét a másikig rohángáltak különböző ügyekkel. A csapaton belül klikkek alakultak ki, ellentétek voltak — főként hiúsági kérdésekben — a vezetésen belül is. A lényeg az, hogy pillanatokon belül megromlott a légkör. Nem voltak türelmesek a munkámmal, s így amikor adódott egy lehetőségem a Honvédnál, örömmel fogadták Szegeden a lemondásomat.

Tény, hogy az elválásnál, az anyagi ügyek rendezésénél rendkívül korrektek voltak a vezetők, így végül is tisztességes hangulatban váltunk el.

Tapasztalat? Biztos, hogy ilyen szituáció máskor nem fordulhat velem elő. S ma már hallgatnék azokra, akik megjósolták, mi lesz velem Szegeden. Ezzel együtt nem is állítom: Szeged a korlátlan lehetőségek városa, csak élni nem tudnak vele.”

Igy látta Kiss Egon a Szegeden töltött másfél évet. S mi minderről a véleménye dr. Dobóczy Károly szakosztályvezetőnek?

„Kicsit kényszerhelyzetben voltunk '84 nyarán, amikor edzőt kerestünk. Kiss Egon az ezt megelőző időszakban Jugoszláviában dolgozott, ahonnan kedvező híreket hallottunk róla. Nem volt rossz neve a szakmában, s ezért úgy gondoltuk képes lesz arra, hogy a szegedi vízilabdát magáénak vallva sinre tegye itt a sportágot. Négy pontban foglalmaztuk meg neki idejövetelekor alapvető elvárásainkat. 1. Építsen ki széles körű utánpótlásbázist. 2. A csapat szakmailag erősödjön. 3. Fokozatosan lépjen előre helyezésben is. 4. Tartsa meg a szegedi bázisháttérét.

Az elején nem is volt baj, az edzők intenzitása jelentősen megnőtt, fegyelmet követt. Amikor azonban egy év eltelt, s jött a számonkérés, kiderült, hogy alapvető fogyatékoságok vannak. Az adminisztratív dolgok nem tartoztak az erősségei közé (edzésterv, program stb.), s a játékosok és közte kialakult viszony is kedvezőtlen fordulatot vett. A játékosok rájöttek a hibáira, s ezt ki-

használták ellene. Szerintem a vezetésen belül nem voltak pártok, ezt az is mutatja, hogy ő végül magára maradt. Fontosnak érzem azt is, hogy neki Pest volt az élettere, nem érezte igazán jól magát Szegeden. Végül békésen váltunk el.

Meg kell azért mondanom, hogy sok mindenben igaza volt. Leginkább abban, hogy a csapatot sokkal jobban kell menedzselni — s ez tanulság is a jövőre. De vannak további tanulságok is. Sokkal körültekintőbben kell edzőt kiválasztanunk, több konkrét információra van szükség, s a jelöltek képesnek kell lenni szegedi érzelművé válni. Mi ugyanis csökönösen bízzunk abban, hogy — Tata-bánya, Szentes. Szolnok példájára — nálunk is sikerüljön végre saját utánpótlásból komoly csapatot létrehozni. A kész játékosok piaca amúgy is egyre szűkül, de úgy vélem, hosszú távra egyébként is főleg szegediekkel lehet tervezni. Az utánpótlásunk ügye továbbra is vajdújk, hiányzik a szakmai összefogó ember. Ezért annak, aki nyártól itt vezetőedző lesz, erre is nagyon kell figyelnie. Mert vannak nagy tehetségeink, ez most is látszik. Csak komolyan figyelni kell rájuk.

Nem tanulság nélkül való számunkra sem az elmúlt időszak. A vezetés egységét megőrizve, keményen dolgozva, saját hibáinkat is korrigálni kell. S az elvárásokat saját magunktól is következetesen számon kell kérni.”

A tanulságokat az „előttem szölk” már jórészt levonták. Erdemes azonban megemlíteni, hogy ezek főként olyanok, melyek bármely, rosszul szereplő csapat esetében elmondhatók.

BALOGH TAMÁS

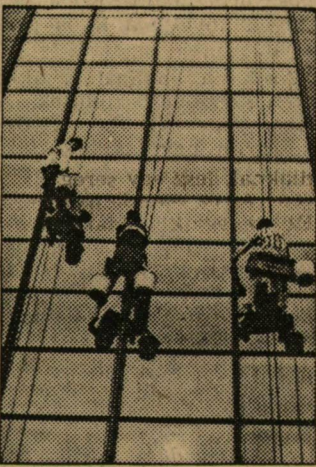
Bravúros szereplés

Az Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság labdarúgó döntőjét Gödöllőn rendezték. A legjobb négy közé bejutott szegedi főiskolások a körmérkőzéses tornán a pécsi és a győri főiskolások ellen elért 1–0-as és 2–0-as győzelem gólszerzők: Bárány kettőt és Bischof) után a hazai egyetemisták ellen játszották a döntőt. A 400 néző előtt megvívott kemény ütközetben elegendő lett volna a döntetlen a végső siker eléréséhez, ám a határozottabban támadó gödöllőiek megérdemelten nyertek 2–1-re. A főiskolások gólját Krascsenics szerezte. Az ezüstérmes csapatban a döntőn Tóth Gyula, Németh, Krascsenics és Hornyák nyújtott jó játékot. A torna legjobb kapusának Schachingert választották.

Üvegfalászók

Ha nem ebben a „kifordult”, székszíssel terhelt világban élénk, akkor nyugodt szívvel írhatnánk, hogy lélektelítő produkciót láthatunk május közepén: az üvegfal mászó bemutatót tartották, sőt ingyen cirkuszt biztosítottak a Dóm tér körül sétálóknak.

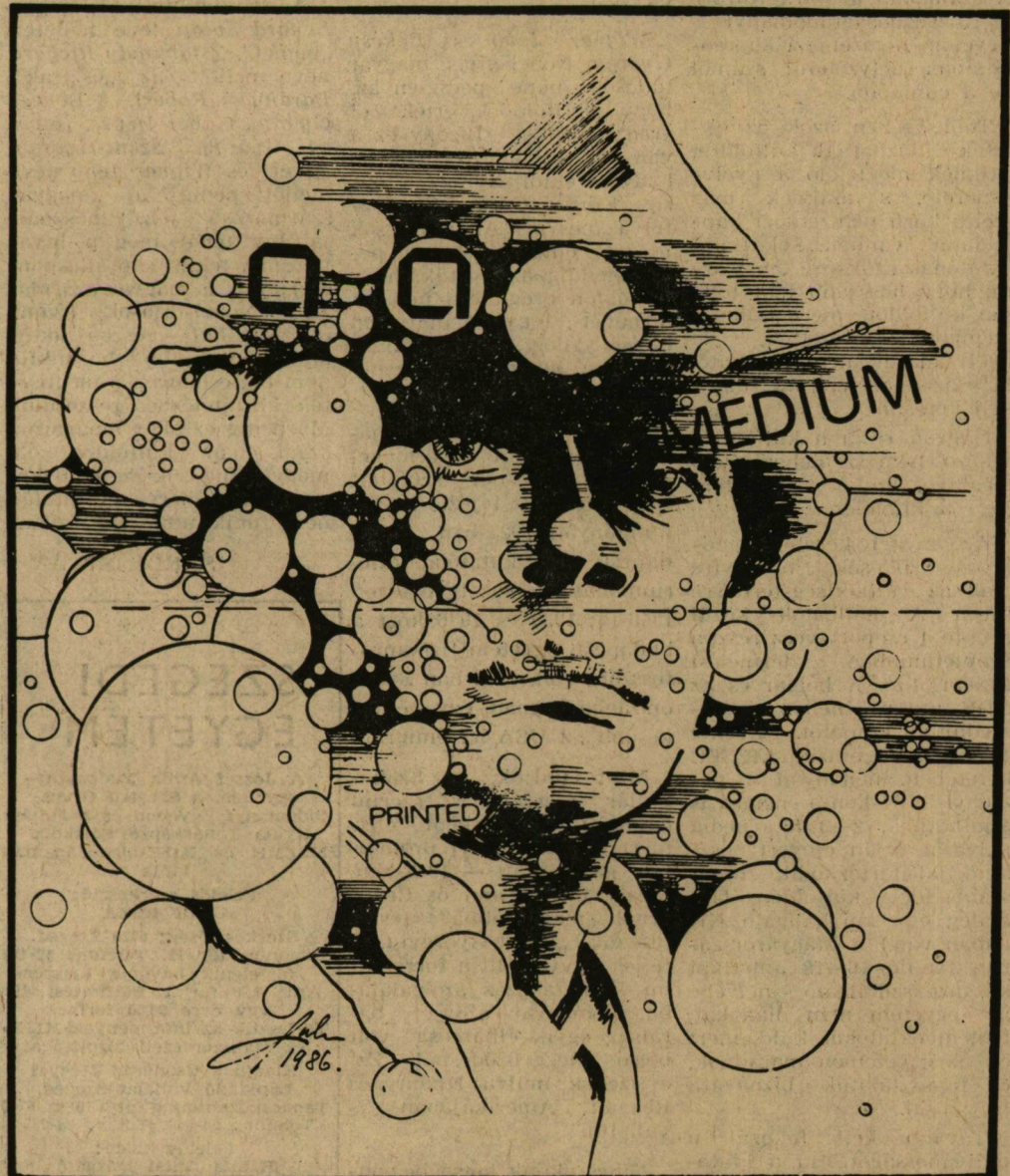
Ehelyett: a Somogyi Könyvtár ablakait tisztító alpinisták munkáját fotoapparátájával Székely Attila leste meg.

Úszásoktatás

A JATE SC szakképzett, úszásoktatók, vezetőivel az egyetemi oktatók, dolgozók gyermekeinek 1986. június 16-ától (hétfő) 28-áig úszótanfolyamot szervez.

Jelentkezés: a JATE SC irodában (Ady tér 2. sz.) minden nap 12-től 14 óráig. Telefon: 10-898.

PRINTED

1986.

Film

(Fuksz Lehel rajza)